

तत्रमानमाह अथर्वेति ॥ ८५ ॥ यत्गुरुस्त्वमितिप्रोक्तस्तत् अवधेनशस्त्रपातनमंतरेणैववधःवधकरंभवतीत्यर्थः ॥ ८६ ॥ अयुक्तमेवंत्वत्तोत्रधंवेत्यते अनेनाहंहतइतिज्ञास्यतीत्यर्थः समंवैषम्यपरिहारं ॥ ८७ ॥

अथर्वागिरसीत्येषाश्रुतीनामुत्तमाश्रुतिः ॥ अविचार्यैवकार्येषाश्रेयस्कामैर्नरैःसदा ॥ ८५ ॥ अवधेनवधःप्रोक्तोयदुरुस्त्वमितिप्रभुः ॥ तद्वह्निव्यन्मयोक्तं धर्मराजस्यधर्मवित् ॥ ८६ ॥ वधंत्ययंपांडवधर्मराजस्त्वत्तोऽयुक्तंवेत्यतेचैवमेषः ॥ ततोस्यपादावभिवाद्यपश्चात्समंब्रूयाःसांत्वयित्वाचपार्थ ॥ ८७ ॥ भ्राताप्राज्ञस्तवकोपंनजातुकुर्याद्राजाधर्ममवेक्ष्यचापि ॥ मुक्तोन्मृताद्वातवधाच्चपार्थदृष्टःकर्णंत्वंजहिसूतपुत्रं ॥ ८८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकृष्णार्जुनसंवादेऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ संजयउवाच इत्येवमुक्तस्तुजनार्दनेनपार्थःप्रशस्याथसुहृद्वचस्तत् ॥ ततोब्रवीदर्जुनोधर्मराजमनुक्तपूर्वंपरुषंप्रसज्य ॥ १ ॥ अर्जुनउवाच मात्वंराजन्याहरव्याहरस्वयस्तिष्ठसेक्रौशमात्रेणैव ॥ भीमस्तुमामर्हतिगर्हणाययोयुध्यतेसर्वलोकप्रवीरैः ॥ २ ॥ कालेहिशत्रून्परिपीड्यसंख्येहत्वाचशूरान्पृथिवीपतींस्तान् ॥ रथप्रधानोत्तमनागमुख्यान्सादिप्रवेकानमितांश्चवीरान् ॥ ३ ॥ यःकुंजराणामधिकंसहसंहत्वानदंस्तुमुलंसिंहनादं ॥ कांबोजानामयुतंपार्वतीयान्मृगान्सिंहोविनिहत्येवचाजौ ॥ ४ ॥ सुदुष्करंकर्मकरोतिवीरःकर्तुंयथानार्हसित्वंकदाचित् ॥ रथादवपुत्यगदांपरान्मृशंस्तयानिहंत्यश्वरथद्विपान्नणे ॥ ५ ॥ वरासिनावाजिरथाश्चकुंजरांस्तथारथांगैर्धनुषादहत्यरीन् ॥ प्रगृह्यपद्मामहितान्निहंतिपुनस्तुदोभ्यांशतमन्युविक्रमः ॥ ६ ॥ महाबलवैश्रवणांतकोपमःप्रसज्यहंताद्विषतामनीकिनीं ॥ सभीमसेनोर्हतिगर्हणांमेनत्वंनित्यंरक्ष्यसेयःसुहृद्भिः ॥ ७ ॥ महारथान्नागवराह्यांश्चपदातिमुख्यानपिचप्रमथ्य ॥ एकोभीमोधार्तराष्ट्रेषुमग्नःसमामुपालब्धुमरिंदमोर्हति ॥ ८ ॥ कलिंगवंगानिषादमागधान्सदामदान्नीलबलाहकोपमान् ॥ निहंतियःशत्रुगणाननेकान्समामुपालब्धुमरिंदमोर्हति ॥ ९ ॥ सयुक्तमास्थायरथंहिकालेधनुर्विधुन्वन्शरपूर्णमुष्टिः ॥ सृजत्यसौशरवर्षाणिवीरोमहाहवेमेघइवांबुधाराः ॥ १० ॥ शतान्यष्टौवारणानामवश्यंविशातितैःकुंभकराग्रहस्तैः ॥ भीमेनाजौनिहतान्यद्यबाणैःसमांकूरंवक्तुमर्हत्यरिघ्नः ॥ ११ ॥ बलंतुवाचिद्विजसत्तमानांक्षात्रंबुधाबाहुबलंवदंति ॥ त्वंवाग्वलोभारतनिष्ठुरश्वत्वमेवमावेत्यथयाऽबलोहं ॥ १२ ॥ यतेहनित्यंतवकर्तुमिष्टंदारैःसुतैर्जीवितेनात्मनाच ॥ एवंयन्मांवाग्विशिखेनहंसित्वत्तःसुखंनवयंविद्मकिंचित् ॥ १३ ॥ ॥ ८८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभूवदीपेऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥

इत्येवमिति ॥ १ ॥ व्याहरव्याहरस्ववचनं क्रौशमात्रेणतिष्ठसेअपितुततोपिदूरेइत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥